

KONJEREJEC

GLASILO KONJEREJSKEGA DRUŠTVA ZA MARIBORSKO OBLAST

Dopise, naročila in reklamacije je pošiljati: Konjerejskemu društvu za Marib. oblast, Ivanjkovci „Konjerejec“ izhaja 6krat letno Člani društva sprejemajo list brezplačno. Naročnina letno 15 Din. Cenik inseratov na zahtevo

Štev. 1.

Maribor, dne 15. januarja 1925. — 1930

Letnik I. — 11

Konjerejecem!

Po temeljitnem razmišljanju in tehtnem preudarku se je preosnoval »Konjerejski odsek II. za Štajersko« v »Konjerejsko društvo za mariborsko oblast«.

Čuteč potrebo po čezjih stikih med člani in odborom, po globlji strokovni izobrazbi in končno po mestu, kjer lahko obelodani svoje službene in strokovne zadeve, se je odbor odločil izdajati svoje glasilo

„KONJEREJEC“

Pri današnjih razmerah je bilo treba precej požrtvovalnosti in odločnosti in tudi precej idealizma, da je storil odbor ta korak. Upa pa, da bo našel med svojimi čitatelji ljudi, ki se bodo zavedali potrebe in važnosti takega glasila, ter ga podpirali ne le gmotno temveč tudi duševno.

Tako važna panoga našega kmetijstva, naša konjereja je še v marsikaterem oziru v zaostanku, tako, da ji je potrebno še precej okrepitve in smotrenega dela.

S primerno zbranimi in strokovno-znanstvenimi članki hoče »Konjerejec« navajati svoje čitatelje k smotreni konjereji, konjerejce obveščati o gibanju in uspehih konjegojstva, zajedno pa jim nuditi možnost širše strokovne izobrazbe. Prinašal bo nadalje konjereje se tikajoče ukrepe in odloke državnih činiteljev, kakor poročila posameznih strokovnih organizacij.

Spričo skromnih sredstev, s katerimi razpolaga mlado društvo, bo mogoče tudi glasilo s početka moglo le deloma zadostiti vsem željam članov. Da pa »Konjerejec« čimbolj izpopolnimo, vabi odbor vse članstvo k vstrajnemu in požrtvovalnemu sodelovanju.

Mlademu društvu.

Tesno okrilje matice »Kmetijske družbe« v poslovnem oziru, nekaka podrejena vloga in ne prava možnost razmaha, kakor bi mu bila potrebna, so napotili konjerejski odsek II, da se je preosnoval v samostojno »Konjerejsko društvo«.

O važnosti in potrebi obstoja te strokovne organizacije mislim je odveč govoriti vsem onim, ki imajo le količkaj vpogleda v našo konjerejo in, ki vedo kako požrtvovalno in nesebično sta oba odseka, bodisi kranj-

ski kot Štajerski isto podpirala in negovala v njenih najtežjih časih. Zlasti pa je sedaj nje obstoj potreben, odkar je prenehal delovati takozvani »konjerejski svet« — oficijelen organ državne uprave, ki v zakonu ni predviden.

Uverjen sem, da bo temu zgledu sledil tudi I. konjerejski odsek, kakor hitro ga v to pooblasti občini zbor in, da postane »Konjerejec« skupno glasilo, ki bo zastopalo težnje in interese konjerejcev cele Slovenije, ter se bo kot prvo glasilo te vrste, zanimal za konjerejske zadeve širne naše kraljevine.

Vedno težje življenjske razmere in ostrejši boj za obstanek silijo tudi našega konjerejca, da skuša zboljšati svoje pridelke po številu in kakovosti. Trenotno se nahaja konjereja na le pri nas, temveč tudi pri naših sosedih v nekaki krizi. Razni momenti so njenemu razvoju nasprotni. Radi tega prevladuje povsodi naziranje, da se naj goji konjereja manj ekstenzivno, tembolj pa intenzivno, to se pravi, da se jo le tam forsira, kjer so naravni pogoji za nje procvit dani. Tam pa moramo odgajati res prvovrsten konjski material in to tudi s trenutnimi žrtvami, ker se bodo razmere v tem oziru gotovo v doglednem času zboljšale.

V tem smislu naj deluje novo društvo, tu se pričinja naloga in delokrog konjerejskih organizacij in njih članov. Ledina je še trda, dela še veliko. — Društvo naj bo vez, ki vzdržuje stik med konjerejci in državno upravo. Ono naj uveljavlja v svojem območju načela umne konjereje, ter pazi, da se ista tudi dosledno izvajajo. Državna uprava videč cilj in smotreno delovanje take stanovske organizacije, bo prej ali slej morala upoštevati njen glas pri soodločevanju v važnih strokovnih vprašanjih. Podpirati bo morala isto moralno in gmotno. Toda otresti se moramo polagoma navade črpati vse od drugje, ter se privaditi kolikor mogoče samostojnosti.

Še važnejše kot prva se mi zdi druga naloga, ki čaka društvo, in to je duševna probuda in poglobitev strokovnega znanja pri posameznih članih. Sleherni član, ki društvu pristopi, — ne mislim onih, ki se jih nabere ob priliki premovanj, predno se jim izplača premija, — mora biti prožet od važnosti in dobrodelnem vplivu društvenega delovanja, ter sam tudi izvrševati, kar isto propagira. Ne da bi ravno člani delali največje konjerejske napake in društveni odborniki gonili svoje kobile k zakotnim žrebcem itd. Ta cilj pa doseže društvo s strokovnimi predavanji in sistematičnim praktičnim delom, ki zamore pokazati tudi uspeh. Ureditev skupnih

pašnikov, prirejanje premovanj, razstav, konjskih tekem itd., kjer se konjerejec lahko prepriča na lastne oči, da so nauki, ki jih širi društvo pravi, upeljava rodovnih ali matičnih knjig in njih točno vodenje bodo znatno pripomogli k celokupnemu uspehu. Vse to so stvari, v katerih so nam naši sosede že daleko pred nami.

Dolžnost društva nadalje je, seznaniti svoje člane z različnimi naredbami izdanih od državnih oblasti v svrhu povzdige konjereje, ter jim ucepiti tudi zaupanje v nje, da ne bodo videli v vsem le nepotrebno zlo, ki se jim vsiljuje, ter jih izkorišča. V tem smislu delovati se nudi prilika predvsem posameznim podružnicam ali krajevnim sekcijam, ki jih predvidevajo društvena pravila; osrednjemu društvu pa zasledovati ter registrirati uspehe tega delovanja, kakor tudi nedostatke in zastoj, če bi se kje porajal. Tedaj pa mora centrala poseči vmes, ter nadomestiti, česar ne zmore sama podružnica.

Pristojne oblasti, bodo upoštevali uspehe in potrebo tega smotrenega skupnega dela, gotovo v polni meri priznale društvu pravice sodelovanja in soddločevanja pri raznih konjerejskih vprašanjih, ter s pogodbami ali naredbami natančno določile to sorazmerje v pravicah in dobrobit naše konjereje. Mi člani pa sprva ne smemo iskati v društvu bog-ve kakih materijelnih koristi, marveč se moramo spočetka zadovoljiti z idealnimi. Prvo kar nam nudi društvo je samostojno glasilo, upajmo, da bo isto uspevalo in napredovalo zajedno s panogo, koje interese zastopa.

Upravnik drž. žrebčarne.

† Joško Rajh.

V lepem oktobru, v naših vinorodnih krajih gotovo najlepšem mesecu je pretresla marsikoga v naši širni domovini tužna vest, da je 11. omenjenega meseca smrtno ponesrečil naš odbornik Joško Rajh veleposestnik na Moti.

Je bil to mož, kateri je bil s konjerejo baš sedanje Mariborske oblasti tako tesno zvezan, da si zasluži — da mu posvetimo v 1. številki našega glasila nekaj vrstic.

Rojen je bil leta 1873 ter kot najstarejši sin določen da prevzame po stariših domačo kmetijo. Temu primerna bila je njegova vzgoja. Obiskoval je meščansko šolo v Radgoni, absolviral kmetijsko šolo v Gottenhofu, bil dalje časa v praksi na nekem vlastelinstvu na Hrvaškem. Po dokončani vojaški službi vrgel se je pa z vso vnemo na domače gospodarstvo, poleg tega pa v javno življenje. Skoraj 30 let ni bilo nobenega gospodarskega pojava v Ljutomerskem okraju kjer ne bi našli kot pridnega sodelovatelja našega Joško-ta.

Glavna kmetijska panoga v Ljutomerskem okraju je brezdvomno konjereja in v prosep te je storil Joško vse kar je le bilo mogoče.

Deloval je v dirkalskem društvu, Zadruzi za rejo dirkačev za Ljutomerski okraj, Konjerejski družbi za Štajersko. V tej družbi bil je do preobrata skozi 9 let edini član Slovenec glavnega odbora.

Uvidel je že zgoraj da treba drugače izvršnemu Ljutomerskemu konju bolj trde vzgoje. Z ozirom na to je sprožil misel po ustanovitvi zadruge za vzrejo žrebet. Z njegovimi osebnimi zvezami posrečilo se mu je pridobiti za to misel takratne merodajne faktore, iz javnih sredstev dobila je zadruza toliko sredstev, da je vzela prvo v najem 30 oralov najlepših travnikov katere je potem kupila in si zgradila lep dvor.

Bil je neumoren podpredsednik in poslovodja te zadruge — po preobratu do njegove tako rane smrti pa predsednik.

Takoj po preobratu videl je da je vsled prenehanja, delovanja konjerejske družbe za Štajersko za naše kraje nastala vrzel, katero treba kaj hitro spopolniti.

Bil je med prvimi kateri je sodeloval pri ustanovitvi Konjerejskega odseka 2. Kmetijske družbe za Slovenijo ter bil ves čas marljiv odbornik. Glavne so bile njegove zasluge, da smo po preobratu tako hitro in dovolj ugodno odrezali pri likvidaciji žrebčarne v Gradcu kjer so se nahajali naši državni žrebeci plemenjaki.

Izvrsten poznavalec konja, bil nam je pač težko nadomestljiv sodelovalec pri vseh naših prireditvah.

V naših vrstah bomo mu ohranili trajen spomin, vsem naj pa ostane nepozabni vzgled, kako treba izvajati dolžnost delovanja za skupen blagor.

Podružnice.

ŽALEC. Dne 9. novembra 1924 se je vršil v gostilni g. Fr. Pikel ustanovni občni zbor podružnice za sreze Celje, Gornjihrad in Slovenjgradec.

Občni zbor je bil dobro obiskan ter je društvo zastopal g. Janko Grivec.

Načelnikom podružnice je bil izvoljen g. Franc Turašek posestnik, Gorica, pošta Petrovče, 1. podnačelniku g. Franc Plaskan, posestnik, Orlavas, 2. pa Martin Dreo, posestnik, Drešinjavas.

Odbornikom so bili izbrani: I. Čeplak iz Čepelj, Franz Pikel iz Gotovelj, Fischer Ivan iz Zalca, Okoren Franc iz Škofjevasi, Franc Čulak iz Gomilkega, Franc Zdolšek, sv. Juri ob Juž. železnici.

Za delegate za glavno skupščino so bili določeni gg. Turnšek, Schauer iz Vranskega, Pikel in Plaskan. Pregledovalci računov so gg. Jože Fonda iz Trnave in Ivan Naraks, Ložnica.

Z zadovoljstvom se je konstatiralo, da je to prva podružnica konjerejskega društva katera se je ustanovila.

LJUTOMER. Ustanovni občni zbor podružnice Konjerejskega društva za Mariborsko oblast za sodni okraj Ljutomer se je vršil ob lepi udeležbi članov dne 20. novembra 1924 v gostilni g. Strasser tukaj.

Društvo je zastopal g. Grivec. Načelnikom je bil izvoljen g. Fric Zemljič, veleposestnik Ljutomer, 1. namestniku g. Marko Slavič, Ključarovci, 2. namestnikom g. Jakob Stuhec iz Stare vasi.

Za odbornike so izvoljeni: g. Anton Slavič, Grabe, g. Golunder Veržej, g. Slavič Alojz, Banovci, Škof Al., živinozdravnik, Ljutomer, g. Skuhala Franc, Križevci, g. Vargazon Fric, Pristava. Vsi so ugledni posestniki in delavci v prid naše konjereje, kar nam je v zagotovilo, da bode naša podružnica, katera bode gotovo najmočnejša, najuzorneje delovala.

Za delegate za glavno skupščino so izvoljeni gg.: Zemljič, Slavič Anton, Vunderl, Filipič, Slavič Alojz, Škof, Bežan Mahovec in Skuhala.

Pregledovalci računov so: g. Martin Makovec pos. Grlava, g. Andrej Roškar, posestnik, Cyen.

ORMOŽ. Za sodni okraj Ormož je bil ustanovni občni zbor podružnice Konjerejskega društva za Mariborsko oblast dne 23. novembra 1924 v g. Horvat, tukaj. Društvo je zastopal g. Grivec.

Načelnikom je bil izvoljen g. Martin Školiber, pos. Pušinci, 1. podnačelnikom g. Alojz Janžekovič, pos. Sterjanci, 2. g. Ivan Školiber iz Obrža. Odbornikom so bili izvoljeni: g. Ivan Majcen, posestnik Sejanci, gosp. Ignac Cajuko, posestnik, Senik, Serbec Josp., živinozdravnik Ormož, Kuharič Ludovik, posestnik in veletržec Ormož, Boriko Ivan, posestnik Obrž, Plepelec Anton, posestnik Središče.

Za delegate za glavno skupščino društva so bili izbrani gg. Masten, Kuharič, Janžekovic, Školiber, Baubič in Plepelec.

Za pregledovalce računov so bili izvoljeni g. Matija Masten, posestnik Pušinci, in Martin Kuharič, posest. Lešnica.

Končno stavili so še se razni predlogi kateri se sporočijo društvu.

Pregled naše konjereje v l. 1924.

Od prevrata je število zaskočenih kobil v Sloveniji stalno padalo. L. 1920. je bilo 13.944. L. 1921. 11.462. L. 1922. 11.129. L. 1923. 9.310 kobil zaskočenih.

Vzroki temu padanju so številni. Marsikdo, ki si je ob razsulu nabavil konja — je istega zopet oddal, uvidevši, da to ni v skladu z njegovimi gospodarskimi razmerami. Za te konje pravzaprav ni posebna škoda. Po največ niso bili v dobrih konjerejskih rokah in tudi ne prikladni za dotični okoliš, in bi njih nadaljni

obstanek le kvaril ondotni tip konja. Da ne omenjam, da ni držanje konj racionalno malemu posestniku. Slabi zadnji letini sta znatno povzročili, da konjerejeci niso pripuščali svojih kobil; istotako tudi razmeroma težka odprodaja žrebet. Govedoreja se je zlasti malemu posestniku v naših krajih, skazala bolj dobičkanosna od konjereje. Konj je pripašal konjerejcu več haska kot tovorna žival, kakor kot plemenska kobila, zlasti kjer je začetela trgovina z lesom in slično. Tovorni avtomobil je pri marsikterem podjetju spodjedal tla našemu težkemu konju itd.

Letos se je število zaskočenih kobil zopet dvignilo na 9.510, torej za 200 kobil. Od teh odpade 2.522 na ljubljansko oblast, ostalih 6.988 pa na mariborsko. Po plemenilnih postajah odpade od zaskočenih 9.510 kobil, 836 na drž. plemenilne postaje, 5.488 državne žrebce v zasebni oskrbi, ostalih 3.186 pa na zasebne — licencovane žrebce. Nekaj kobil je bilo obrejenih še po zakotnih žrebcih in to ne baš v prilog naši konjereji, — vsled brezbriznosti, da ne rečem brezvestnosti srezkih oblasti napram takim ljudem.

Če že ne moremo danes z absolutno gotovostjo trditi, da se pričinja število zaskočenih kobil zopet polagoma dvigati, lahko trdimo, da ostanemo pri tem številu. Tako, da lahko rečemo, da ima Slovenija povprečno 10.000 plemenskih kobil; kar je vsekakor lepo število, zlasti če bo še njih zarod temu številu odgovarjal po svoji kakovosti. Žal, da ne more žrebčarna vsled pomanjkanja sredstev in osobja (okrožnih vodij) zadnja leta izsledovati skotenih žrebet, kot je bilo to popreje. To nalogo bo morala prevzeti sreska oblast ali pa posamezne konjerejske organizacije, če bodo tega dela zmožne.

Kar se tiče kakovosti konjskega materiala moremo reči, da se je isti konsolidiral — izjednačil, tako, da imamo več ali manj v vsakem okolišu primeren tip gospodarskega konja, bodisi toplo-alimrzlokrvca. Tudi tisto neizmerno križanje in hipno stremljenje po težkem mrzlokrvnem konju — je hvala bogu pojenjalo — če ravno bi bilo tu še marsikaj želeti. Državna uprava (in merodajni činitelji) je skušala prodiranje temu trenutnemu toku časa zajeziti s tem, da je postavila na mejah pasemsko različnih konjerejskih okolišev močnejše plemenjake toplokrvne pasme. Največ pa je pripomogla k temu uvidevnost in razsodnost konjerejcev samih. Tudi tu se je uresničil pregovor, da »čas zaceli vsako rano«. Tako je blejska okolica opustila svoj toplokrvni konjerejski otok, drugi s sličnimi željami ji bodo sledili ali so ji pa že. Če pa kedo želi sredi mrzlokrvnega plemena gojiti lahkega konja ali pa obratno, je to privatni »sport«, katerega država ne more podpirati. Paziti pa mora, da dotični kvarno ne vpliva na ondotno rejo krajevnim razmeram prilagodenega konja.

V plemenilni dobi 1924 je plemenilo v Sloveniji 227 žrebcev, j. s.:

V Ljubljanski oblasti
na državnih plemenilnih postajah 2 mrzlokrvna žrebca

	21 toplokrvnih žrebcev
v zasebni oskrbi	36 mrzlokrvnih žrebcev
	20 toplokrvnih žrebcev
licenciranih	2 mrzlokrvna žrebca
Skupaj v ljubljanski oblasti 81 žrebcev.	

V mariborski oblasti:

na držav. plemenilnih postajah	3 mrzlokrvni žrebeci
	11 toplokrvnih žrebcev
v zasebni oskrbi	70 mrzlokrvnih žrebcev
	3 toplokrvni žrebeci
licenciranih	55 mrzlokrvnih žrebcev
	4 toplokrvni žrebeci

skupaj v mariborski oblasti 146 žrebcev.

S toplokrvnimi (lahkimi) plemenjaki je Slovenija za enkrat zadostno preskrbljena. Vendar je od sedanjih dobrih žrebcev že polovica nad 14 let starih in bo tudi tu v doglednem času treba pomladka. Bolj trda je z mrzlokrvnimi (težkimi) in to z noričani kot belgijanci; zlasti po nekaterih krajih. Minola leta se je delala ali bolje rečeno morala delati usodna napaka, zlasti pri originalnih belgijancih, da je državna uprava doslužene za pleme še sposobne, toda že stare plemenjake oskrbnikom odkupila, ter jih dala za kratek čas zopet v oskrbo. Odtod to pomanjkanje in te vrzeli. To pa je bilo neizogibno in potrebno, ker spričo majhnih sredstev, s katerimi je razpolagala in visokih cen žrebcev v tujini, ki se je povečini razveseljevala boljših valutnih razmer, ni mogla dobavljati mladih plemenjakov. Dobava in uvoz regeneratorjev iz tujine, in to noričanov kot belgijcev, pa je in ostane potrebna, poleg onih, domače reje. To vidimo posebno v Prekmurju, kjer plemenijo danes le licencirani žrebeci in kjer je začel konjski material pešati po kakovosti. Boljše je v tem oziru v krajevno sličnem Medjimurju, kjer konjerejec z izdatnim in intenzivnim krmljenjem ublažuje in nadomesti, kar zaostajajo plemenjaki.

Žrebčarna je tekom 1924. leta nabavila 7 mrzlokrvnih žrebcev i. s. 5 domačih (medjimurskih) belgijcev in 2 noričana. Iz bivšega žrebetišča na Brda je dobila enega mladega noričana in dva mlada toplokrvca. Ob priliki konjske razstave v Ljubljani se je nakupil en polkrvni anglež, skoten v Št. Jernejski okolici. Poleg tega je podarilo Ministrstvo poljoprivrede in voda Sloveniji 5 ameriškanskih kasačev, nakupljenih v kobilarni »Kamendin« od g. Djundjerskega. Odpadlo je 21 žrebcev i. s. 4 toplokrvni in 17 mrzlokrvnih, od teh: a) prešlo v last oskrbnikov 10, b) izločenih 3, c) poginilo ali bilo mesarju oddanih 8.

Sedanji stalež je: toplokrvnih 59, mrzlokrvnih 103 od teh a) na Selu mrzlokrvnih 6 in 43 toplokrvnih = 49 žrebcev, b) v zasebni oskrbi mrzlokrvnih 97 in toplokrvnih 16 = 113, c) v območju ljubljanske oblasti = 32 mrzlokrvnih in 13 toplokrvnih = 45 žrebcev, d) v območju mariborske oblasti = 65 mrzlokrvnih in 3 toplokrvni = 68 žrebcev.

Omeniti moram tu kot upravnik državne žrebčarne še oskrbnike državnih žrebcev v zasebni oskrbi: Sedanji so po pretežni večini vsi dobri, ne da bi se jim hotel laskati, le sem in tja se kateri še malo spozabi. Kar je bilo slabega in guilega na zdravem telesu, oni, ki so hoteli žrebce in državo le izkoriščati so odleteli. Tudi zasebna oskrba toplokrvnih žrebcev, katere so se merodajni krogi najbolj bali je v dobrih rokah. Tudi ti oskrbovalci, po večini po našem Dolenjskem, so pokazali, da imajo ljubezen do konja in smisel za konjerejo. Vsem tem ljudem, ki so v časih, ko oskrba žrebcev ni bila lahka in dobičkanosna vstrajali na svojem mestu in iz nekekega ponosa, bi dejal, posegli marsikdaj v lastni žep, naj bo naša zahvala in priznanje. Novi pravilnik o oddaji državnih žrebcev v zasebno oskrbo (Ur. list št. 16. z dne 29. febr. 1924), ki sicer ne predvideva tiste borne, letne subvencije, ki pa skrajšuje vzdrževalno dobo, skoro na polovico, jim je dobrodošel.

Državna uprava pa bo morala v bodoče zvišati podpore lastnikom zasebnih (licencovanih) žrebcev, in to radi tega, da ohrani stare odgojevače in rejce plemenjakov ter da pritegne še nove k temu poslu. Kajti to, če je izvedljivo in enkrat vpeljano je najcenejši in končno ne najslabši način konjereje. Upajmo, da zagleda zakon o licencovanju kmalu beli dan.

Glede krme (prehranjevanja) konj je bilo minolo leto dobro. Manj zadovoljivo kot suha krma so bili žitni pridelki predvsem žetev ovs. Konjska kupčija, zlasti pa odprodaja žrebet je, kakor že uvodoma omenjeno, v Sloveniji malo zaostajala za ono prejšnjih let.

Tekom minolega leta se je podredila državna žrebčarna na Selu neposredno ministrstvu poljoprivrede in voda — odelenju za stočarstvo (živinoreje). Načelnik tega odelenja, g. dr. Mitrovič se je osebno udeležil nekaj naših premovanj na Stajerskem in konjerejske razstave, ki se je vršila avgusta meseca t. l. v Ljubljani. Obakrat se je prav laskavo izrazil o naših prireditvah in naši konjereji, ter dal temu tudi duška z znatnimi denarnimi prispevki. Zadnje čase je bil imenovan v ministrstvu poseben nadzornik za konjerejo za celo našo državo. Uverjen sem, da bo konjereja izmed vseh panog našega kmetijstva najpreje urejena in se pospelela do iste višine, kakor si jo želimo vsi konjerejci.

Ob sklepu članka, ki se zaveda, da ni podal v teh par vrsticah izčrpano sliko naše konjereje, ki je začetel le obris začetnega dela, mi je dolžnost omeniti še delovanje naših strokovnih organizacij, naših konjerejskih odsekov, ki sta neumorno in požrtvovalno podpirala z nasveti in dejansko državno upravo, v prid in povzdigo naše konjereje.

Tek. štev.	Dan	Kraj	Pasma	Prigon					Obdarovanih					Razdeljenih			Prigon	Vreme	Splošne pripombe (materijal)		
				I.	II.	III.	IV.	V.	skupaj	I.	II.	III.	IV.	V.	skupina	diplom				priznanic	denarnih daril
				skupina						skupina											
1	24. 7.	Žalec	mrzlo- krvni	8	6	11	5	15	45	7	6	9	1	10	33	7	6	2360	slab	lepo	posebno lepe 2-, 3- in 4letne
2	25. 7.	Šmarje	"	5	10	7	—	14	36	4	10	6	—	11	41	4	7	2970	srednji	dež	srednji materijal
3	11. 8.	Ormož	"	13	16	14	6	19	78	15	12	13	4	10	54	5	7	5090	povo- ljen	lepo	dober materijal
4	12. 8.	Ptuj	mrzlo- in toplokrvni	25	6	14	11	15	71	13	6	10	5	11	45	2	6	5000	srednji	"	nekaj lepih toplokrvnih
5	13. 8.	Spodnja Polskava	mrzlo- krvni	6	8	9	15	7	45	6	8	7	8	5	34	4	6	3520	slab	"	srednji
6	18. 8.	Sv. Lenart	"	17	6	12	1	17	53	14	6	12	1	8	41	4	6	4490	"	"	dober
7	19. 9.	Gornja Radgona	"	18	7	15	1	15	56	12	7	14	1	9	43	5	5	4450	dober	dež	dober, zlasti lepi konji iz Apaške kotline
8	20. 8.	Ljutomer	toplo- krvni	10	6	3	8	7	34	7	5	3	4	7	82	4	5	9330	srednji	lepo	amerikanski kasači, prav dobri obični toplokrvni
				13	19	18	4	10	68	10	16	14	2	14							
9	21. 8.	Murska Sobota	mrzlo- krvni	5	15	7	5	5	37	5	6	6	2	5	24	1	1	3160	slab	dež	srednji
10	22. 8.	Dolnja Lendava	"	24	6	10	9	5	54	19	5	10	7	5	46	6	7	5010	dober	lepo	dober
				154	105	120	65	133	577	112	87	104	35	95	433	50	59	52180			

- I. kategorija = kobile z žrebeti
 II. " = 3- in 4 letne
 III. " = 2letne
 IV. " = 1letne
 V. " = mladi žrebčki

Predsednik Konjerejskega društva za mariborsko oblast:

Louvo Petovar.

Konjska premovanja v mariborski oblasti l. 1924.

Konec julija in meseca avgusta so se vršila v območju mariborske oblasti konjska premovanja, ki jih je priredil konjerejski odsek II. Poleg državne podpore so premovanja gmotno omogočile blagajne okrajnih zastopov, deloma tudi občinske in domači denarni zavodi, za kar jim bodi izrečena najtoplejša zahvala.

Letošnje deževno vreme je tudi tu delalo ovire ter je ponekod premovanja skoraj onemogočilo, tako na pr. v Šmarju pri Jelšah, v Murski Soboti in Gornji Radgoni. Kljub temu pa se zlasti v zadnjem kraju konjereji niso prestrašili slabega vremena ter pripeljali prav lep material na ogled, posebno iz Apaške kotline. V obče se je letos opazalo, da se tudi prva kategorija, to so kobile z žrebeti, zboljšuje, da si so se vršila nekatera premovanja v času, ko je imel naš konjerejec z živino veliko dela na polju, kot oranje za ajdo repo itd.

V Ljutomeru so se letos ocenjevali konji kasaške reje ločeno od običnih toplokrvcov, kar omogoča bolj objektivno presojo. Pripeljan je bil prav lep material, prigon pa bi bil želeti za ljutomerski okraj boljši. V splošnem so napravila vsa premovanja ugoden vtis. Žrebetne kobile so se zboljšale, — neprimerno lepša je bila kondicija konj od prejšnjih let; tudi kovanje je bilo z malimi izjemami v redu.

Poleg običajnih članov konjerejskega odseka in državne žrebčarne so se udeležili premovanj vsaj deloma oblastna referenta za kmetijstvo in veterinarstvo gosp. ing. Josip Zidanšek in dr. Janko Rajar, v Šmarju, Ormožu in Ptujem srezka poglavarja. Zadnja tri premovanja, v Ljutomeru, Murski Soboti in Dolnji Leudavi pa je posetil zastopnik ministrstva poljoprivrede i voda, načelnik g. dr. Mitrovič, ki se je o našem konjerejskem materialu in to toplo-kot mrzlokrvnem, prav laskavo izrazil in v priznanje temu državno podporo, namenjeno za ta premovanja znatno zvišal.

V boljši pregled premovanj naj služi tabela. (Glej stran 5)

Uradne vesti.

1. številko pošljemo vsem, kateri so vplačali članarino za leto 1924. Odbor je v svoji seji dne 2. oktobra 1924 določil članarino na 20 din. letno. Za to svoto dobi vsaki član brezplačno »Konjerejec«, od te svote dobi pa še tudi 2 din. 50 para za vsakega člana podružnica.

Listu prilagamo položnico, z katero naj takoj vsi člani nakažejo članarino, da prejmejo potem tudi drugo številko lista redno.

Da bode naše delovanje uspešnejše pridobivajte pa pridno tudi nove člane. V slučaju pa, da je kateri članarino za leto 1925 že vplačal pri kateri podružnici našega društva, kjer so iste že ustanovljene, odpade nakazilo po položnici.

Ustanovniki.

Kot ustanovniki z enkratnim prispevkom 1000 din. so pristopili k našemu društvu:

1. Savinska posojilnica v Žaleu,
2. Kmetijska družba za Slovenijo, Ljubljana,
3. Okrajni zastop Ormož,
4. Posojilnica Maribor,

5. Okrajni zastop Celje,
6. Okrajna posojilnica Ormož,
7. Županstvo mestne občine Ormož,
8. Okrajni zastop Maribor,
9. Okrajni zastop Ljutomer.

Vsem tem naša iskrena zahvala ter obilo posnemovalcev.

Oglasi glede prodaje plemenskih konjev.

Tozadevni kratki oglasi naših članov se sprejemajo v »Konjerejec« proti pristojbini 4 din., katere je treba takoj z oglasom v gotovini ali v znamkah poslati.

Lastnik in izdajatelj: Konjerejsko društvo za Mariborsko oblast, Ivanjkovci. — Tisk Mariborske tiskarne d. d.
Odgovorni urednik: Rudolf Ozim, Maribor.

VELETRGOVINA z ŽELEZNINO PINTER & LENARD, MARIBOR ALEKSANDROVA CESTA 32-34

Brzjavi: PINLEN MARIBOR — Telefon št. 282

Skladišča se nahajajo v
Mlinski ulici št. 2 in 12-14

NA DEBELO NA DROBNO

Medjimurski
težki vprežni konji,
razplodne kobile,
konji za kočije

dobe se stalno in po najnižji ceni potom

Julio Hoffmanna v Čakovcu

Telefon 31

Prva jugosl. tovarna za konjske žreblje
JURCA & TAM

nudi vse vrste konjskih žrebljev v
najboljši kvaliteti po najnižjih cenah

PTUJ - SLOVENIJA